

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Reges facti monachi, & Sancti. cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Zena uocata, in bonis operibus perseverans obiit, & apud uirum
in monobio Studii sepulta est. Seculum reliquit anno 1059.

Eudoxia, Constantini Duæ.

EUDOXIA Augusta. Constantini XI. Duæ, & Romani V.
Diogenis, Imp. vxor, a Ioanne Duæ, ac Senatoribus Constantino
politanis, Michaelis VII. Parapinacei Imp. electi partes sequenti-
bus, in monasterium ab ipsa conditum Piperudum nomine, etiam
muita reclusa, & detonsa, anno Domini 1071, mense Octobri, in
codem postea moriens sepulta est.

Maria, Michaelis VII. Parapinacei.

MARIA Alana Augusta, Michaelis Parapinacei, & Nicepho-
ni Botoniatis, uxor, post Nicephori abdicationem, Michaelis Para-
pinaceo quondam Imperatore, ac uiro suo, tunc vero Episcopo Ephes-
ino permittente, Sanctimonialis habitum sumpsit anno 1081, &
in eis ad finem usque uitæ permanxit.

SECUNDVS ORDO SECVLARIV M ad sinistram S.P.N.Benedicti depictorum,

Q V I E S T

De Regibus, & Reginis, secundum illud,

*Erunt Reges nutricij tui, & Reginæ nutrices tuæ, Vul-
tu in terra demisso adorabunt te, & puluerem
pedum tuorum lingent. Esaiæ, 49.*

Reges facti Monachi, & Sancti. Cap. VI.

S. Sigebertus, Anglorum Orientalium Rex.

S. SIGEBERTUS, Anglorum Orientalium in
Anglia Rex quintus, is qui litterarum funda-
menta, Catabrigensi Academia fundata, pri-
mus in Anglia iecit, cum iam senecta esset etate
regni administratione Eglico cognato tradi-
ta, in cœnobium Cnobhersburg, Ordinis D. Be-
nedicti se inclusit. Vetus cum non multo post pendas Merciorum
D D d Rex

Rex Egricum bello grauiter præmereret, Sigebertus causa iussi
suis de cœnobio egredi est compulsius, qui nè religionis ac infla-
ta uitæ immemor haberetur, eodem habitu quo in monasterio, &
virga tancum, quam inermis manibns gestabat, exercitum mode-
batur. sed cum Deo sic permittente Christianorum exercitus
Barbaris fatus fuisset, ipse cum Egrico rege interiit, anno Christi
652. Regni sui 17. ob eamque causam inter Sanctos Christi marty-
res relatus est. *Beda lib. 3. c. 18. hist. anglorum. Polidorus Virgilius, lib.
anglorum lib. 4. Matthæus Vuestm. ad annos 636. & 652. & ali.*

S. Tassilo II. Bauarie Rex.

S. TASSILO huius nominis secundus, qui a F. Petro Crate-
lio corruptè Turilo vocatur, Baiotiaræ R̄ex, vir eruditione clama-
tus, & pietate conspicuus : regni cura filio Theodeberto reliquit
monasterium Sancti Galli in Heluetia ingressus, ita in eo vixit, &
post mortem inter Sanctos connumeratus sit. & adscriptus, anno
Domini 880. Obiit anno Christi 650. Præfatus autem Theodeber-
tus patri in gubernatione succedens, genitoris sui vestigia in re-
gione fideliter imitatus est, at utrum eam ingressus fuerit, habuimus
que monachalem simul cum Patre gesserit mihi incompetum.

F. Petrus Cratep. de Episc. Germanie, in verbo Tutilo.

S. Judicael I. Britannie minoris Rex.

S. IUDICÆL, sive Inthael, vel Gohelius, Britannie Atmoræ
in Gallia Rex X. mundo valedicens, monachus efficitur in monas-
terio Sancti Maini Abbatis, in Britannie, ubi tranquille vitam tra-
cens quietuit in pace. Floruit circa annum Domini 650. *Francus
belforelius in sua cosmographia universali in descriptione Britannie
minoris.*

S. Judicael II. Britannie minoris Rex.

S. IUDICÆL II. sive Indichael, præcedens filius, patri in
ignorâ loco undecimo succedens, cum monasticam uitam ducere in
animo haberet, Iudoco fratri regnum tradere voluit, quo reculante,
quippe quod codem quo frater teneretur desiderio, non dubia-
uit Sanctus Rex cœnobii angustias Britannie regno præponere,
mallens in paupertate Christo seruire, quam Britannis diues impo-
rare. Monasterium igitur S. Maini, in quo Pater uitam ducebat An-
gelicam adiens, anno Domini circiter 651. monachum induit, &
pro terreno & caduco regno quod contempnit, celeste & eternum
Accipit quod concupierat. *Vincentius in spec. lib. 2. c. 106. Flora-
tius Abbas: & Rodulphus Agricola in vita S. Indoci, & ali.*

S. Bern.

S. Bamba, Visigothorum Rex.

S. B A M B A, alius Vuamba, Lusitanus, Visigothorum in Hispania Rex 34, cum regnum summa cum laude, annos 9, & menses aliquot administrasset, tædio regni affectus, religionis habitum sumptio monasterio de Pampliga inter Burgos & Vallisoletum, septemque annis ibidem sancte exactis, ad cœlestis regnum euolauit, anno Christi 689, die 15. mensis Ianuarii.

A N N O T A T I O.

Monachismi autores, Franciscus Tarapha de regib. Hispaniae. Amphilus de morales, lib. 12. c. 52. Didacus Valera parte 3. c. 32. Mariana, lib. 6. c. 12. ceterique scriptores Hispanici. Bugianus noster nominum Vuambæ, et Bambæ, varietate deceptus, putauit & Reges esse diuersos, talisque legendos in secundo suo colloquio lectoribus dedit. At unum idem a nomen esse docent cum alijs scriptores, tum maxime Moralius præfus, lib. 12. c. 41. qui Vuambæ pronunciationem retinens, ex numero antiquorum lectione, eandem legitimam esse demonstrat; quæ cum Hispania dura & aspera videretur, duobus VV. in B. litteram conuerſis, Bumba sibi nomen formarunt. Caveatur igitur Bugianus. Monasterium autem illud Pamplige, à Bambæ nomine, nunc S. Maria de Vuambæ, sive Bamba, nuncupatur, in hodiernum usque diem sub Regula S. Benedicti militans.

S. Alfredus, Northumbria Rex.

S. ALFREDVS, seu Alfridus, uel Ealfridus, Northumbriæ in Anglia Rex XIII. uir undecunque doctissimus, monachi cuiusdam inclusi rogatu, qui uisiones suas ei narrare solitus erat, cuius consue tudine non modicum delectabatur, anno regni sui undevigesimo, Christi Domini 705. in monasterio Mailtos indutus, monachica etiam tonsura decoratus est; postmodumque, ut quidam referunt, ob uitæ meritum, & sapientiæ doctrinam ad Pontificatum Lindisfarensem assumptus est.

A N N O T A T I O.

De huius monachatu agunt Beda in hist. angl. lib. 5. c. 13. & F. Veneratus Rolenuinx in fasciculo temporum, a quo Adiulfridus uocatur, & Episcopus Lindisfarensis, sed unde illud babuerit ignoro, cum in catalogo Praefulum Lindisfarnerorum minime recenseatur apud Mattheum Vießmonasteriensem in floribus historiarum: nisi forte dicamus in mutatione habitus, eum simul & nomen mutasse ex antiqua monachismi consuetudine, ideoque minime agnoscí. Animaduertendus hic est Bugianus noster colloquio secundo hist. monastice, in duobus, primo quod

D D d 2 mona-

*m-nachum cœnobii Mauri, pro Mailros, fuisse dicit; secundo quod annus
Domini 606. floruisse afferat, cum ut ex Beda supracitato videre sit
item ex Epitome historiae sue, anno Domini 705. mortuus secundo fuit
in assumptione status monastici, id est, centum annis post Bugiani com-
putum. Corrigendum est & F. Paulus Morigia Ordinis Iesuitorum in
libro de vir. ill. monachis, qui piè magis, quam verè scriptis. Cum am-
verborum Bugiani sit simplex relator, nulla temporum, locorum, ac
personarum habita consideratione, multa in scriptis suis inseruit, qua-
stigatione non modica indigent, non pauca falsa pro ueris lectoris obvi-
do. Et hac pauca dicta sufficient censura Morigie, non enim hic Ap-
logias texere, aut aliorum errores ex professo carpere intendimus, sed tu-
tummodo que prudens lettor cauere, & que eligere debeat, citram
alterius iniuriam, quasi dígo monstrasse sufficiet.*

S. Inas, Occidentalium Saxonum Rex.

*S. INAS, siue ut Bedæ placet, Huu, rex Saxonum Occiden-
tium XI. in Anglia, artibus belli & pacis inclitus; Romam, pietate
motus, adiens, ac regno se exuens, monasticam uitâ cū magno animo
fervore, habitu a Pontifice sumpto, anno Christi 726. regnante in
37. agressus, in ea ad finem usque permanxit, in Sanctorum po-
catalogo relatus. Polidorus, lib. 4. hist. ang. Matthæus Vuesum. ad an-
num 727. & alii Neotherici.*

S. Trebellius, Bulgariae Rex.

*S. TREBELLIVS seu Terbellis, Bulgarorum rex II. ut in or-
bis æternaliter cum Christo regnaret, diuina inspiratione commo-
tus, regnum terrenum dimisit, & ordinato in suum locum filio co-
mam capitis depositus, habitu que Sanctæ conuersationis accepto,
monachus effectus est, eleemosynis, vigiliis, & orationibus dicen-
tique intentus, anno Domini 727. regni sui, 27. Verum cum paulo
post filius eius, quem regem constituerat, ad gentilitatem reuertitur
fuisset, in tantum indoluit, ut monasterium egressus, militiæ cingu-
lum resumpserit, filiumque captum luminibus orbarit, & perpen-
carcere mulctarit; & regno minori filio tradito, cingulo militari de-
posito, Sanctæque religionis habitu resumpto, in monasterium re-
gressus. In Sancta conuersatione reliquæ uitæ presentis tempus de-
xit. Auctores sunt Regino Abbas Prumensis in chronicô: Theatro
conuersionis gentium; & Io. Trittemius in chronicô Hirschauge: & ali-*

S. Ceolulphus, Northumbriae Rex.

*S. CEOLVULPHVS, Northumbriæ in Anglia Rex XVII.
is cui Beda suam inscripsit historiam, cum octennio regnasset, sus et*

Hac quietis expertens, religioni se mancipauit in cœnobio Lin-
difarensi, anno Christi 737. ubi postea moriens sepultus est iux-
ta S. Cathbertum Archiepiscopum, cuius miracula, quæ ad sepul-
chrum eius innumera siebant, quanti apud Deum meriti fuerit in-
dicant. Continuator epitomes Bedæ ad annum 737. Continuator histo-
riæ Bedæ, lib. 1.c. 9. Matthæus Vueselm. ad annum 733. & alii.

S. Carolumannus, Austrasia Rex.

S. CARLOMANNVS, Pipini Francie regis Frater, Austrasiæ,
& Suevia Rex, mundi huius gloriæ, & bona caduca contemnens,
regni administratione penes fratrem Pipimum relicta, factos rece-
pit ordines, & in Italiæ abiens, in Soracte monte primum, deinde
ad populi frequentiam uitandam, in monte Casino monachū egit,
anno 747 ac mirabiles progressus in omni uirtute, ac præsertim hu-
militate effecit: obiit die 17: Augusti, in Vienna Galliæ anno 754. plen-
nus sanctitate & a fratre Pipino Rege Casinum reportatus sepultus
et ibidem. Leo Ostiensis in chr. cas. lib. 1.c. 7. Carolus Sigonius de regno
Italiae, lib. 3. Hermannus contractus in chronicō, & alii infiniti.

S. Rachisius, Longobardorum Rex.

S. RACHISIVS, Longobardorum in Italia rex XXI. suauia Za-
charie Pontificis ita immutatus perhibetur, ut Perusia, quā obside-
bat relicta, regno quoque fratri tradito, in Casinense cœnobium se
recepit, ubi post aliquot in sanctæ religionis proposito peractos
annos, Deo spiritum reddidit: Regno cessit anno Christi 750. ad-
ministrationis luce, 6.

ANNOTATIO.

Leo Ostiensis, in chron. Casinensi, lib. 1.c. 8. Supplementum chron. lib.
10. Carolus Sigonius de regno Italiæ, lib. 3. ceterique omnes qui huius Re-
gij gesta scriptis posteris reliquerunt, pari consensu Monachum Casi-
nensem fuisse affirmant, ibidemque mortuum cum Leone prefato con-
format Petrus Diaconus de SS. Montis Casini, cap. 23. in hodiernumque
diem visitur vinea Rachis appellata, quam ipse Sanctus plantasse &
coluisse fertur. At Jacobus Guallius in suo Sanctuario Papie, lib. 5.c. 23.
& Stephanus Breuentanus de antiquitate Papie, lib. 3.c. 23. a communi
sententia discedentes, in monasterio S. Marie, quod ad Cacias dicitur, ab
ijs Regis constructo, vna cum uxore, & filiis de quibus tamen contraria
ad lucis Leo Ostiensis loco citato) votum monasticum emisse, ibidemq.
sancte obiisse dicunt. Que eorum opinio quomodoflare posse non uideo,
cum ab aliis fidelioribus Historicis, & antiquioribus, alite docean-
tur; nisi forte dicamus Rachisium, post uitam, aliquo tempore in mo-
nasterio.

DDD 3 nastre-

monasterio Casinensi sancte exactam, ad præsumum cœnobium s. Mois transiisse: vel certe iam in Casino defunctum, ibidem translatione fit, ut vna cum suis maioribus sepeliretur: quod postremum versum mihi uidetur, cum constet prædictum monasterium Sancte Marie et Cataras, ab ipso Rachis pro virginibus constructum, in quo & eius filia Epiphania uelata est: ideoque magis sepulturæ locus credendus est, quam habitationis.

S. Tassilo III. Bauarie Rex.

S. TASSILO huius nominis tertius, ac ultimus Baioatæ seu Bauarie Rex, a propriis subditis ad Carolum Magnum deatus, & Vuormalia publica principum sententia condemnatus, a mortuus, clementia regis, & consanguinitatis incuitu, liberatus, mutato habitu, in Laurisheymense cœnobium s. Nazarii, hand procul Vuormalia, missus est, anno 788. in quo sub ueste Laica (erat enim ob senium sacerdotio inuidoneus) ita uitam instituit, ut post mortis pluribus clares miraculis sanctorum cœtu coniungi, & catalogo eorum adscribi meruerit, ut testatur Franc. Belforestius, lib. 2. annalium Francie, c. 13. De eius monachatu testes sunt Otto Frisingensis eti scopus chron. lib. 5. c. 29. idem Belforestius in Cosmographia universali in descriptione Bauarie, Albertus Abb. Sadensis in chronico ad annum 788. & breuiter quotquot de rebus Banaricis scripsierunt. Obiit Idibus Decembris, ut ex eius Epitaphio in Krenibz cœnobio monasterio si reperto apparet, quod sic dicit,

Tassilo Dux primum, post Rex, monachus sed ad inum,
Idibus internis deceperat iste Decembris. Item alius de codice
Abdicor imperio, sacris deuotus, & euum
Cum monachis uitæ, religiosus ago.

S. Salomon III. Britanniae minoris Rex.

S. SALOMON, huius nominis IIII. Britanniae minoris Rex XXIII. & penultimus, qui ab hostibus persequeretur, pro refugio utram monasticam amplexus est in monasterio S. Maini (ut quidam volunt) ubi loci religiosè & innocenter dum uiueret, ab inimicis suis circumuentus, & oculis priuatus, ab eis tandem, cum Albigone filio, cui regnum dimiserat, Christo martyr consecratus est anno Domini 874. Franciscus belforestius in cosmo. uniuersali, in descriptione Armorice, & in magnis annal. Francie, lib. 2. c. 55.

S. Santocopius, Moravia Rex.

S. SANTOCOPIVS, sive Santocopius, Moravia Rex, ordinis penultimus, sed primus in susceptione sacro sanctæ fidei, cum aliis quando

gandiu feliciter regnasset, & ab Arnulpho Imperatore uictus, fus
gibi salutem quartiles, Eremon petit, & in monastico habitu in
monte Sambri, usque ad uitæ extremum, tribus monachis quibus
conuictus erat incognitus permanuit, quibus tamen in obitu suo,
quis esset patefecit. Floruit anno Domini 890. Aeneas Silvius in hi
storia Boemica, c. 13. & alii nonnulli ab ipso mutuati.

Reges, facti Monachi, sed non sancti. Cap. VII.

Ethelredus, Merciorum Rex.

ETHELREDVS, VII. Merciorum in Anglia Rex, post regnum summa religione annis 30. ad
ministratum, regalem aspernatus uitam, rerum sum
mam Chenredo nepoti restituit, cœnobiumque
Ordinis Diuini Benedicti apud Bardoneiam, quod
erat in eadem eius ditione, ingressus, in eo ita vir
tibus profecit, ut etiam deinde Abbas sit effectus circa annum Do
mini 704. Beda in hist. Angl. lib. 5. c. 20. & in epitome, ad an. 704. Po
lydorus, lib. 4. de gestis Angl. Matthæus Vuestm. ad annos 692. & 705.
& alii.

Coenredus, Merciorum Rex.

COENREDVS, seu Chenredus VIII. Merciorum in Anglia Rex, posteriorem uitam Ethelredo patruo magis inuidens, quam
piorem, cum annos tantum quinque regnasset, Romam cum Offa
Orientalium Saxonum Rege proficisciuit, ubi monachus cum so
cio factus an. Domini 710. sub habitu monachali Benedictino uitam
finiit, ac Rome sepultus est. Beda, & Polydorus, locis citatis, & Mat
thæus Vuestm. ad annum 710. & alii.

Offa, Orientalium Saxonum Rex.

OFFA, Saxonum Orientalium in Anglia decimus Rex, miræ in
dolis adolescentis, iucundi vultus, & rata floridus, & apud suos ciues
maxime dilectionis, coniugis Chinesuithæ horratu, cuius nu
ptias illa spreuera, & celestes suspirare doctus amores, Romam per
texit, ibique a Papa Constantino deconsul, & monachalibus indu
tus vestibus, anno Christi 710. celica regna deuotus concendit.
Beda, lib. 5. c. 20. Contractus in chron. ad an. 709. Matthæus Vuestm. ad
an. 710. & alii.

DDD 4 Ead-